

[Korsgaard.]

formaaede for at forhindre, at der kunde komme en fornuftig indirekte Beskatning. Der maa vel herved sigtes til Offentliggørelse af visse Ting, som har været fremme i Udvalget, men jeg ved ikke, om Ministeren gennem denne Udtalelse vil sigte konservative Repræsentanter i Udvalget for at have meddelt Ting, som de ikke burde. Hvis det er Meningen, vil jeg gerne anmode om en Bevisførelse. Jeg ved ikke af, at det er sket, men jeg mener, at man af en Minister har Lov til at forlange, at han ikke fremsætter en saadan Sigtelse, uden at han kan bevise den. Hvorfra den konservative Presse i givet Fald har faaet sine Oplysninger, derom ved jeg intet, men det er vistnok en historisk Kendsgerning, at Oppositionspresen altid lettere faar Oplysninger fra Regeringspartierne, end Regeringspartiernes Presse selv faar, det har jeg ladet mig sige skal være rigtigt. Jeg kan ganske vist ikke bevise det, men det er i hvert Fald ikke nogen Insinuation.

Jeg spørger altsaa: Hvad var Meningen med den højtærede Finansministers Udtalelse om Partiet som saadant i Forbindelse med Offentliggørelsen af visse Ting?

Jeg maa saa i øvrigt gøre et Par finansielle Bemærkninger til den højtærede Minister. Jeg maa da først slaa fast — og nu er det jo sagt —, at Kvartalsskatten er med de foreliggende Ændringsforslag at betragte som bortfaldet. Men hvad der for mig er endnu interessantere, det er, at den højtærede Minister vedkender sig, at det Interview, et konservativt Blad har haft med ham, er rigtigt, og det saaledes at forstaa, at den højtærede Finansminister nu erklærer, at for at klare det kommende Finansaar behøves der ikke andet end, hvad der allerede findes paa Finansloven.

Men dette er jo i Virkeligheden en ganske anden Opfattelse af Situationen end den, den højtærede Minister gav Udtryk for, den Gang Kriselovforslagene, ogsaa omfattende et ekstra Kvartals Skat, blev fremsat, for paa det Tidspunkt fremstillede Ministeren jo Situationen saaledes, at for at klare det kommende Finansaar maatte der et ekstra Kvartals Skat til; men som Tiderne har ændret sig, behøves dette altsaa ikke. Jeg maa imidlertid fastslaa, at med Hensyn til de militære Budgetter har Tiderne ikke i mindste Grad forandret sig fra den Gang, Ministeren fremsatte sine Forslag, thi den Gang regnede han med 3,6 Mil. Kr.s Besparelse, som, sammenlagt med 2,3 Mill. Kr., vi ved en tidligere Lejlighed har givet Tilslutning til, praktisk

talt betyder nøjagtig den samme Besparelse som den, der nu er fremkommet. Altsaa, Militærlovenes eventuelle Vedtagelse betyder intet i denne Forbindelse.

Det eneste, der i givet Fald kan betyde noget, er Kronens forbedrede Stilling, og her maa man dog fornuftigvis regne med Stillingen, som den nu er, og ikke — det tror jeg dog, Finansministeren vil give mig Ret i —, at den vil blive meget bedre, lige saa lidt naturligvis som, at den kan blive daarligere. Jeg takserer denne Forskydning til at være højst 2 Mill. Kr. Jeg forstaaer, at den højtærede Finansminister mener, at den i hvert Fald er noget større. Lad gaa, at det saa maaske er 3 Mill. Kr., saa at den eneste Realitetsforbedring i Situationen fra den Gang, Kriselovforslagene blev fremlagt, er disse 3 Mill. Kr. Men ikke desto mindre mener Finansministeren nu at kunne undvære denne ekstra Sikkerhed for, at der paa Finansloven kan opnaas Balance.

Jeg skal heller ikke modsige den højtærede Finansminister med Hensyn til, om der er nok, eller der ikke er nok; jeg overlader gerne til ham at bestemme, om man ikke behøver visse Indtægter — for at Staten skal have visse Indtægter, betyder jo større Skatter —, men jeg mener dog at kunne fastslaa som Resultatet af denne Debat, at som Situationen nu ligger, er Baggrunden for den i sin Tid foreslaaede Kvartalsskat bortfaldet ganske simpelt, og det mener jeg kan have sin Interesse under de Behandlinger, der eventuelt senere kunde komme.

Jeg kan altsaa ikke forstaa Finansministerens Udtalelse rettere end, at der nu ikke mere er nogen Begrundelse for i Forbindelse med Balancens Bevarelse at kræve et Kvartals Ekstraskat.

Christmas Møller: Jeg tror ikke, at den højtærede Landbrugsminister rigtig forstod, at jeg mener, at han har et ganske særligt Ansvar for den Forventning, som var skabt i Loven af 19. Oktober om den Ydelse af 2 pO. af Forskellen mellem Formue og Gæld, fordi det var hans, Ministeriets Beregninger, som var forkerte. Derfor havde Landbrugsministeren naturligvis ogsaa en ganske særlig Pligt til at tage Hensyn til Ønsker, som maatte være fremme fra vor Side angaaende Beskatningen.

Naar den højtærede Landbrugsminister siger, at de Forhandlinger der er ført mellem os, strandede alene paa den faste Ejendomsbeskatning, er dette efter min Opfattelse ikke rigtigt; de strandede ogsaa